

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové, ve věci žalobce **T.B. H.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalované č. j. MV-134347-3/SO/sen-2014 ze dne 17. 12. 2014, ve věci povolení k přechodnému pobytu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 14. 1. 2015 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 12. 2014, č. j. MV-134347-3/SO/sen-2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 8. 2014, č. j. OAM-7362-21/PP-2014, jímž byla zamítnuta žádost žalobce dle ust. § 87e odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb.,

o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „ZPC“), neboť se účastník řízení - žalobce dopustil obcházení ZPC s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, když účelově uzavřel manželství. Žalobce se domáhá rovněž zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalobce namítá, že rozdíly ve výpovědích žalobce a jeho manželky, z nichž žalovaný dovozuje účelovost uzavření manželství s cílem získání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky, nemohou být vytrženy z kontextu všech ostatních skutečností. Žalobce zejména nemá žádný logický důvod ke snaze o získání povolení k přechodnému pobytu obcházením zákona, jelikož na území České republiky již pobýval na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, k jehož prodloužení mu postačovalo podat žádost a doložit příslušné doklady. Absence důvodu k obcházení zákona spočívá rovněž ve skutečnosti, že žalobci již vznikl nárok na povolení k trvalému pobytu do konce života, o které si požádal, avšak ke dni podání žaloby nebylo o této žádosti dosud rozhodnuto. V případě, kde chybí jakýkoliv logický důvod vedoucí cizince k získání povolení k přechodnému pobytu obcházením zákona, není možné takové žalobcovo jednání konstatovat pouze na základě rozdílů ve výpovědích a správní orgán je povinen se vypořádat se všemi možnými důvody, které mohly vést k rozdílným výpovědím.

Žalovaná s žalobou nesouhlasila a navrhla její zamítnutí. Manželství žalobce a paní A. K. B. bylo sice uzavřeno v souladu s českým právním řádem, ale z podkladů pro rozhodnutí vyplývá, že bylo uzavřeno s cílem získat pro žalobce povolení k přechodnému pobytu, a nikoliv z důvodů předpokládaných rodinným právem. Manželé nejen, že nezaložili společnou domácnost a nemají společné bydliště, ale manželka se ani nezdržuje na adrese žalobcem uváděné. Z protokolů o výslechu vyplývají rozpory ve výpovědích týkající se především osobních údajů, informací o sobě navzájem, svatebního oblečení apod. Žalobce v době podání žádosti pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání s platností do 8. 6. 2014. Dne 3. 4. 2014 bylo se žalobcem zahájeno správní řízení ve věci zrušení povolení k dlouhodobému pobytu v důsledku zrušení živnostenského oprávnění, načež toto řízení bylo dne 19. 6. 2014 pravomocně zastaveno, jelikož dne 8. 6. 2014 vypršela platnost povolení k dlouhodobému pobytu a žalobce nepodal žádost o prodloužení tohoto povolení. Žalobce podal dne 8. 11. 2012 rovněž žádost o povolení k trvalému pobytu, o níž dosud není pravomocně rozhodnuto. Vzhledem k výše uvedenému byl důvod pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu naplněn.

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 26. 5. 2014 správnímu orgánu I. stupně žádost, kdy v tiskopisu žádosti dále uvedl požadavek na změnu účelu pobytu z důvodu sloučení rodiny, jakož i skutečnost předchozího pobytu na území od 16. 8. 2007 do 8. 6. 2014 z důvodu podnikání. K žádosti byl mj. přiložen oddací list, z něhož bylo zjištěno, že žalobce uzavřel dne 25. 4. 2014 manželství s paní A. K. B. Z opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob soud zjistil, že žalobce byl v letech 2012 - 2013 dvakrát pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin. Ze záznamu z pobytové kontroly provedené ve dnech 16. 6. 2014 a 17. 6. 2014 bylo zjištěno, že manželka žalobce nebyla opakovaně zastižena, žalobce byt sdílí se svou sestrou a rodinou a v bytě se nenacházejí žádné věci

manželky žalobce. Žalobce byl vyslechnut dne 8. 7. 2014 a jeho manželka dne 9. 7. 2014, a v jejich výpovědích jsou faktické rozpory zejména skutečnosti týkající se návrhu sňatku, kdy žalobce vypověděl, že sňatek navrhla manželka, avšak ta uvedla, že návrh padl ze strany manžela, dále znalosti členů svých rodin, kdy žalobce uvedl, že rodiče manželky zná, avšak manželka vypověděla, že její rodiče manžel nezná; přítomným úředníkem bylo nadto zaznamenáno, jak žalobce jména rodičů manželky opisuje z papírku, jenž měl schovaný pod doklady. Žalobce a jeho manželka vypovídali rozporně ohledně společných zájmů, kdy žalobce uvedl, že mají s manželkou skoro stejné zájmy, avšak ta sdělila, že žádné společné zájmy ještě nemají, dále trávení vánočních svátků, kdy žalobce vypověděl, že strávil s manželkou jeden den v Katovicích, ta však uvedla, že manžel celou dobu pracoval a ona byla s rodiči a svým synem v Katovicích. Rozpor se vyskytl i v odůvodnění, proč manželé nepřišli k výsledku spolu, když k němu byli společně předvoláni. Žalobce sdělil, že manželka nemohla sehnat tlumočníka a k výsledku se tedy dostaví až následující den, manželka uvedla, že se nedostavila z důvodu péče o nemocné dítě v Polsku.

Dne 4. 8. 2014 rozhodl správní orgán I. stupně žádost žalobce zamítl podle § 87e odst. 1 písm. c) ZPC z důvodu účelovosti uzavřeného manželství, kterou dovodil ze zásadních rozporů ve výpovědích žalobce a jeho manželky, k čemuž v případě skutečného manželského soužití by nemohlo dojít. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 19. 8. 2014 prostřednictvím svého právního zástupce odvolání, které nijak neodůvodnil, a to ani následně. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla žalobcovo odvolání a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila s odůvodněním, že správní orgán I. stupně shromáždil dostatečné podklady pro své rozhodnutí, správně je vyhodnotil, a tyto tvoří ucelený důkazní řetězec o účelovosti uzavření manželství za účelem legalizace pobytu žalobce na území České republiky.

Krajský soud poté, co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.

Dle ust. § 87e odst. 1 písm. c) ZPC, Ministerstvo žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítne, jestliže se žadatel *dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.*

K námitce žalobce ohledně nemožnosti konstatovat obcházení zákona za současné absence logických důvodů vedoucích žalobce k takovému jednání je třeba dát žalobci částečně za pravdu v tom smyslu, že se správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí zabývaly konkrétním žalobcovým úmyslem ve vztahu k vytýkanému jednání pouze minimálně. Pro zamítnutí žádosti musí správní orgán v řízení prokázat nejen samotné obcházení zákona, ale rovněž přímý úmysl cizince

získat pobytové oprávnění předstíráním skutkových okolností, s nimiž zákon spojuje možnost získání pobytového oprávnění, v situaci, kdy skutečný skutkový stav, jenž je takto zastírán či zkreslován, udělení pobytového oprávnění v principu vylučuje, a současně prokázat, že si je cizinec umělé povahy takových okolností vědom [srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2016, č. j. 46 A 2/2015 - 46; Sb. NSS 3482/2016]. V daném případě je zapotřebí posuzovat zvláště dvě skutkové roviny, a to samotnou účelovost uzavření manželství a dále subjektivní stránku takového jednání ve vztahu k zamýšlenému následku. Není možné tak zamítnout žádost o pobytové oprávnění pouze s odůvodněním, že posuzované manželství je zjevně účelové, jelikož ne každé účelově uzavřené manželství musí nezbytně vést k následku předvídanému ust. § 87e odst. 1 písm. c) ZPC, tedy zisku příslušného pobytového oprávnění.

Co se týká první roviny, správní orgány vycházely při prokazování účelovosti manželství především z odlišných výpovědí žalobce a jeho manželky týkajících se společného manželského soužití. Bylo prokázáno, že skutečnosti uvedené ve výpovědích se navzájem neshodují zejména ohledně návrhu sňatku, znalosti členů svých rodin, svatebního oblečení, společných zájmů, trávení vánočních svátků, ale i v otázce budoucího žití. Pro závěr o účelovosti zkoumaného manželství svědčí i fakt, že manželé nevedou společnou domácnost, kdy byt žalobce je uzpůsoben zejména pro rodinu jeho sestry. Jedním ze znaků manželství, coby trvalého soužití dvou osob, jehož hlavním účelem je založení rodiny, řádná výchova dětí a vzájemná podpora a pomoc, je právě vzájemná znalost týkající se běžných životních návyků, rodinných příslušníků i společně prožitých okamžiků. Prokázání účelovosti uzavření sňatku lze neefektivněji docílit právě odděleným výsledkem manželů, kdy odlišnost odpovědí na podstatnou část kladených otázek svědčí zastírání a zkreslování skutečného skutkového stavu, tj. účelovosti manželství. Správní orgány tak v této části postupovaly správně, když dostatečně zjistily a náležitě popsaly skutečnosti prokazující účelovost sňatku.

Pokud jde o zkoumání subjektivní stránky žalobcova jednání (obcházení zákona spočívající v účelovém uzavření manželství) ve vztahu k zamýšlenému následku či cíli (zisk pobytového oprávnění), zákon pro zamítnutí žádosti o pobytové oprávnění vyžaduje existenci přímého úmyslu žadatele dosáhnout takovým jednáním zisku pobytového oprávnění (vyjádřeno slovy „s cílem získat...“). Je tedy vyžadován kauzální nexus, tj. příčinná souvislost mezi účelovým uzavřením manželství a potencionálním ziskem pobytového oprávnění. Pokud žalobce uvádí, že neměl žádný logický důvod k obcházení zákona účelovým uzavřením manželství, jelikož disponoval pobytovým oprávněním z jiného titulu než příbuzenského vztahu k občanu EU, bylo třeba zabývat se tím, zda správní orgány dostatečně zjistili žalobcův úmysl získat konkrétním, právem reprobovaným, jednáním pobytové oprávnění. Za situace, kdy účelové manželství umožňuje ve spojení s právní úpravou dosáhnout cizinci na pobytové oprávnění, které dosud neměl a na které by jinak neměl nárok, je tím úmysl cizince dán a není třeba se hlouběji zabývat důvody, které k takovému jednání vedly. Žalobcova námitka, že na území České republiky již pobýval na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, k jehož prodloužení mu postačovalo podat žádost a doložit příslušné doklady, není pro nyní projednávanou věc relevantní, jelikož v době vydání napadeného rozhodnutí žalobce

tímto pobytovým oprávněním nedisponoval. Obdobně lze uvažovat i o námitce týkající se žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, kterým v době vydání napadeného rozhodnutí žalobce rovněž nedisponoval. Je třeba rovněž dodat, že s posledně uvedenou žádostí by žalobce ani nemohl být úspěšný, jelikož s ohledem na opakované odsouzení za úmyslné trestné činy nesplňoval podmínku trestní zachovalosti ve smyslu ust. § 75 odst. 1 ve spojení s ust. § 174 ZPC. Jediným logickým vysvětlením účelově uzavřeného sňatku je tedy snaha žalobce o získání pobytového oprávnění, na které v době rozhodování žalovaného neměl z jiných titulů nárok. Pro existenci úmyslu žalobce dosáhnout takovým obcházením zákona na příslušně pobytové oprávnění svědčí i jednání spočívající v „podvodném“ opisování jmen rodinných příslušníků manželky. Pro stejný závěr lze usuzovat také z předvolání k výslechu, kdy přítomnost samotného žalobce bez účasti manželky zavdává pochybnostem o možné přípravě odpovědi na kladené otázky, zvláště pak, když manželka uvedla jiný důvod nepřítomnosti u výslechu, než sdělil žalobce. Jakkoliv se tedy správní orgány hlouběji nezabývaly úmyslem, resp. důvody, které žalobce k uzavření účelového sňatku vedly, nebylo to v předmětné věci nezbytně nutné, kdy záměr žalobce k obcházení zákona byl bezesbýtku naplněn, jelikož nebylo jiného důvodu k takovému jednání. Správní orgány tak dostatečně zjistily účelovost uzavření manželství, jakož i vazbu tohoto jednání na žalobcem zamýšlený neoprávněný získání pobytového oprávnění.

Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 12. října 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu